

Galenus in li. 3
de Vsu part.
de tibia mo-
uentibus mu-
sculis senten-
tia.

Galenus in 2 de
Adm. sectio.
sententia cum
vera musculor-
um descripti-
one, enarra-
tur.
Tibia meos.

PROXIMUM quidem nuncerat femur mouentes musculos describere, si demum explicatis antea musculis situ uiciniores aggredi institutum fuit: uerum quando sectionis potius, quam uicinie seriem sequi propositum est, ante musculos femoris motuum opifices, tibiae motores in praesentia ueniunt pertractandi. nam quousque hos asseruas integros, commodè illos administrare nequis. Ceterum quo tibia mouentes musculi insigniores, & proceriores, magisque conspicui sint, eo etiam minus Galeni sententiae, & potissimum in illorum functionibus explicandis assentire queo, quauis interim etiam non omni ex parte sibi cōsentiat. Quandoquidem non procul à calce tertij de Partium usu libri tibiae motores recensens, atque sua potius imaginatione aliorumque dissectionis professorum libris, quam uera sectione ductus, nouem musculos enumerat, quos femoris os amplexantes, tibiae motores esse hac breui sententia scribit. Tres qui anteriorem femoris sedem occupant, atque omnium huius loci musculorum maximi sunt, rectà ad genu feruntur: horum quidem unus implantatur patellae carnosa apprehensione, duo autem reliqui unum maximum procreant tendinem, qui latescens implantatur toti patellae, stringens eam exquisitè, & continens cum subiectis. Deinde autem praeteruectus articulum, anterioribus tibiae partibus inseritur, eum si iubeatur extendens, unà cum toto ipsius genu articulo. Alij uerò duo musculi utraq; praedictorum parte, hic quidè externus, ille autè internus, in tibiae lateribus inseruntur, ambo obliqui motus opifices. Qui namque internus est, crus intrò adducit, alter autem extrorsum abducit. Enascitur autem ille quidem ex cōmissura ossium pubis, hic uerò ab extremis partibus ossis coxendicis: optimè enim sic utriusque crus ad motus obliquos abducitur erant. In medio autem inter hos spacio, aliae tres sunt musculorum explantationes, paruis motibus ipsum genu mouentes. Flectit enim genu, et ad interiora adducit tibiae is qui est continuus interioribus: abducit autem extrorsum simul flectendo, uelut inuoluens eam, is qui tangit externos. Reliquus, qui & medius omnium est, in femoris caput internum insertus, flectit quidem totum quoque femur, cum eo autem simul & totam tibiae euellit, immittens se eis quae articulum ambiunt ligamentis usque ad alterum maximorum musculorum, qui in tibia reponuntur, ut simul quoque tibia ipsam totà trahat. Reliquus uerò nouè musculorum articulum genu mouentium gracilis & longus, ex illo osse enatus, tibia sursum extendit: in ea potissimè figura crus totum sita tuens, in qua molientes, ac subigentes, pedè ad inguina alterius cruris sursum ducimus. Post haec uerba Galenus Naturā in horum musculorum constructione laudaturus, proculdubio in primis exemplaribus subiunxerat, mirifice & hic Naturā omnia prouidisse, et quae reliquo cōtextu subsequuntur. At eum musculū, quem in poplite latitare innuit tēporis successu, et in resectione simiarū peritior, cognoscēs, hac quoque suo quod ad nos demanauit, exemplari interiecit. Praeter autē hos omnes est paruus musculus in poplite, genu quoque flectens. Ut simul omnes ab ipso hac serie enarrati, numero decem censeantur. Haec sanè ipsius oratio clarissima est, ex qua quiuis etiam citra inspectionē quos enarrat musculos imaginatione sibi pulchrè cōfigit, at quam sit ueritati cōsona, partim ab ipso in secundo de Administrandis sectionibus, partim uerò ex sectione discito. Verum quando ipsius orationis series in secundo de administrandis sectionibus longior est, quam ut tota hic describi debeat, ego femoris musculos eo ordine, quo ibidē recensentur, enarraturus sum, Galeni sententiam post musculi descriptionē cōtinuò subiiciens, ac pariter addens, in quo ordine in praescripta ex libris de Partium usu oratione hunc illum uel enumerauerit. Nihilominus priusquam musculos aggrediar, id summo studio abste cōtendo, ut quot motib; tibiā agis, accuratè examines. Galenus in libris de Vsu partium, ut praecedēs attestatur oratio, tibiā extendi simpliciter dixit, nō adiungēs eā magis aut introrsum aut extrorsum, aut prorsus in mediū rectā extēdi. At flexionē uidet triplicē enumerare: unā quati biā retrorsum, seu in posteriora sursum uersus exteriora duci innuit, alterā, quae introrsum illā sursum tractā agi dicit, tertā, quae tibiā in neutrum latus inclināte, rectā flectimus. Quamquā tertium hunc ductū duntaxat flexionis nomine, & praecipue in secundo de Administrandis sectionibus donare uideat. Deinde in praescripto ipsius sermone, secus atque in libris de Administrandis sectionibus tibiā in latera moueri affirmat, quū unū musculū hanc extrorsum abducere, alterū introrsum adducere scribit. Postea, ubique motū tibiā assignat, quo haec sursum oblique uelut ad alterius cruris femur ducit. hoc motu tibiā agi ab illis cōspicimus, qui pedibus coria in ligneis stratis emolliūt, aut quū pistores massam apud plerasque nationes calcāt. Atque hos motus ita Galenus enarrat, ut proprios prorsus tibiā illos esse arbitret, ipsi sēpē peculiāres musculos assignet,

gnet, quū interim rectissima flexione et extēsiōne tibia, quiescente femore, solū tibia cū pede in latus digna animaduersione ducit, id sanè femoris sit beneficium huic paradoxo corroborādo, plexiūs in istā, quū ipse iam admonitus luce claras, tuā tibiā immoto prorsus femore, dūtaxat rectissimo tramite flecti extēdiō motus hos examinas, nō perfunctoriè animus femoris motibus adhibēdus si uiter attēderis, te in scio femoris caput in coxendicis osse sitū mutabit, unde et flexio extēsiōque, quam prius, apparebit. Sed quum in re maximè opere notāda, nūcfore quēpiam arbitrer, quin adhibitis ossibus haec sedulò rimetur, atque in ip dat, musculos ipsos aggrediar ea lege, ut secūdo de Administrandis sectionibus adapto hec legas, nisi enim illius libri obstat enarratio, diuersa lōgeque facili nus serie, praesentes musculos recensere. Primus itaque acuto exortu principium tia & modica carne cōmixtum ducit, ab anteriori ossis illiū spinā sede, aut ab dicis anteriori extremo. Hic musculus non procul ab origine totus carneus et dilatescens, gracilis permanet: eius tamē latitudo ipsius crassissimi spissitudinē sic dicam superat, & hanc formam musculus ad tendinis usque productionē re ossis spina, deorsum oblique uersus interiora sensim adeo prorepat, ut inter tandē iuxta mediam femoris lōgitudinem exquisitè occupet: hinc adhuc m retrorsum paulatim procedens, e regione internī femoris capitis iuxta genu ueluti obliquo ductu reflexus, antrorsum descendit, tendinem in anteriorem rens. Porro musculus tendinē hunc tum primum producit, quando ad anter moris caput reflexus, gracilior teresque efficitur. Tendo enim ipsius non latus (quicquid Galenus suis fidens simijs asserat) teres est, tibia ossi ad internū lati nea secundum ipsius longitudinē exprorecta insertus. Hunc musculū Galen Administrandis sectionibus primū enumerat, in praescripta autē oratione non huius musculi beneficio tibia sursum ad alterius cruris inguina, aut ad femur a quī motus nō huius solū musculi opera, uerum femur mouentium & tibiē mul io unā perficitur. Tibia namque suis musculis flexa, & femore deinde suorum mul sum in interiora ducto, motus ille succedit. Nisi enim flexa prius tibia femoris tur, eiusmodi motu tibia nequaquā alterius cruris femori, aut tibia, obduceret musculus amplo, et prorsus neruo principio expubis osse enascitur. Vbi eni uicē cartilagine cōmittuntur, secundum cōmissurā longitudinē duo sibi con musculorū principia, quorū alterum ad dextrū crus, alterū uerò ad sinistrū def hunc musculū constituens. Tanta itaque huius musculi principij est amplitudo, sum cōmissurā est lōgitudō. Principiū hoc nō procul ab origine strictius cras sum prorsus efficitur, ut eius latitudini crassities uix cedat, & musculus paulo res euadat, qui deorsum per femoris interiora descendēs, sensim gracilior tantū iam internū femoris caput non procul à genu articulo cōtingens, in exactū tere niat, eadē sede qua primi musculi tendo tibiā innatū, sed tanto interius, seu po primi musculi tendinis est crassities. Hic musculus in parū obesis mulieribus, rig & durū ligamentum, seu neruus, seu tale quid esse apparet, eò quod excarnis in neruē substantiā dūtaxat habeat, & exiguo adipe obtegatur. Praesentis muscul lenus in praescripta oratione, tibiā ad internū latus duci attestatur, illū in serie qu rans. In secundo autē de Administrandis sectionibus libro, tibiā clatius & inter ius auxilio attolli prodidit. hoc est (si modò rectè ipsius sententiā assequor) pra tibiā uersus interiora maximè inclināte flectere, quod enim attollere ipse dixit, nuat. Perficeret autē eiusmodi motū, si tibiē extremū unā cum pede alteri tibiē in motus & flectentiū tibiā musculorū ope, & femur quoque introrsum ducentiū auxilio celebratur. Quippe si crus utriusque rectū, neque prorsus in flexū habueris, i erit immoto femore alterius cruris tibiā, uel minimum, alteri cruri implicare, au mē rigidi etiā cruris tibiā in alterū latus, immoto femore, deducere. Tertius cū a tribus musculis, ex infima coxendicis ossis sede enascitur. Ab eius namque ossis appe bis statibus in eius ossis infima sede, in simijs uerò & canibus quū anterioribus bus, in extrema habet ordinata serie multorū musculorū capita principij ducit, hic musculus omnium postremū exigit. Ab elatiori em & maximè posteriori eius de, neruē gracileque principij educitur: quod deorsum descendēs, aliquantulū nū sit, teretē quodāmodo constituēs musculū, suo principio iam lōge crassiorē per femoris posteriora prorepat, aliquantulū oblique tantisper ductus, donec ad